37 T 17/96 - 218

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal v hlavním líčení konaném ve dnech 26.-28. srpna 1997 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Tkačíka, přísedících Jarmily Zohnové a Emila Zajíce a dne 28. srpna 1997 rozhodl t a k t o :

Obžalovaný

Josef Č [redacted],

nar. [redacted] v [redacted], bez zaměstnání, trvale bytem [redacted], část [redacted], od 24.7.1996 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě 1,

j e v i n e n ,

ž e

1/ dne 10.7.1996 v odpoledních hodinách v [redacted] v části [redacted] v domě Stanislava B[redacted] č. [redacted], násilím překonal zjevně projevený odpor nezletilé M[redacted] K[redacted], nar. [redacted], která se bránila fyzicky i slovně a proti její vůli na ní vykonal soulož, ačkoliv si byl vědom skutečnosti, že poškozená v té době ještě nedosáhla věku 15-ti let,

t e d y násilím donutil ženu k souloži a spáchal takový čin na ženě mladší než 15 let,

Pokračování

2/ dne 13.6.1996 kolem 20,30 hod. v [redacted] v části [redacted] před místním pohostinstvím nejméně jedenkrát udeřil pěstí do obličeje Jaroslava B[redacted] a způsobil mu zranění, a to otřes mozku lehkého stupně, tříštivou zlomeninu nosních kůstek bez posunu s otokem kolem kořene nosu, tržnou ranku na hřbetě nosu a pohmoždění levé tváře v krajině očnice, které si vyžádalo léčení poškozeného v době od 13.6.1996 do 3.7.1996,

t e d y jinému úmyslně ublížil na zdraví,

Č í m ž s p á c h a l

ad 1/
trestný čin znásilnění podle § 241/1, 2 b) tr. zák.,

ad 2/
trestný čin ublížení na zdraví podle § 221/1 tr. zák.

a z a t o s e o d s u z u j e

v bodě ad 1/
podle § 241 odst. 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání **6 (š e s t i)** roků, odsouzení je nepodmíněné. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do věznice s o s t r a h o u .

v bodě ad 2/
podle § 238 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 2, § 79 odst. 1 k § 80 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **1 (j e d n o h o)** roku.
Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Současně se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Bruntál ze dne 26.6.1996, sp.zn. 1 T 95/95 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7.11.1996, sp.zn. 4 To 381/96,

Pokračování

jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen zaplatit jako náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Okresní pojišťovně Bruntál částku 6.120,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

V provedeném hlavním líčení zjistil soud a vzal za prokázaný následující skutkový děj:

Dne 10.7.1996 v odpoledních hodinách v N[redacted] části [redacted], v domě Stanislava B[redacted] č. [redacted] obžalovaný Josef Č[redacted] násilím překonal zjevně projevený odpor nezletilé M[redacted] K[redacted], nar. [redacted] která se bránila fyzicky i slovně a proti její vůli na ní vykonal soulož, ačkoliv si byl vědom skutečnosti, že poškozená v té době ještě nedosáhla věku patnácti let.

Dále vzal soud za prokázané, že dne 13.6.1996 kolem 20,30 hod. v [redacted], v části [redacted] před místním pohostinstvím obžalovaný Josef Č[redacted] nejméně jedenkrát udeřil pěstí do obličeje Jaroslava B[redacted] a způsobil mu zranění, a to otřes mozku lehkého stupně, třístivovou zlomeninu nosních kůstek bez posunu s otokem kolem kořene nosu, tržnou ranku na hřbetě nosu a pohmoždění levé tváře v krajině očnice, které si vyžádalo léčení poškozeného v době od 13.6.1996 do 3.7.1996.

Obžalovaný Josef Č[redacted] slyšen u hlavního líčení se plně doznal k jednání v bodě ad 2/. Uvedl, že se dověděl od známých, že poškozený Jaroslav B[redacted] měl oznámit příslušníkům Policie ČR jízdy obžalovaného na motocyklu bez řidičského oprávnění. Toto jednání B[redacted] vytýkal a poté jej zbil tak, že ho udeřil pěstí do obličeje. Obžalovaný uvedl, že si je vědom toho, že Jaroslav B[redacted] utrpěl v důsledku jeho útoku zranění. Obžalovaný uvedl, že jednal pod vlivem alkoholu, když předtím vypil asi dva decilitry režné lihoviny a několik piv.

Obžalovaný byl jednoznačně usvědčen zejména svědeckými výpověďmi Jaroslava B[redacted] a jeho manželky Rozálie B[redacted]

Poškozený Jaroslav B[redacted] uvedl, že byl se svou manželkou v restauraci, kde vypil tři piva. Známým obžalovaného Petrem M[redacted] byl vyvolán z hospody. Před restaurací jej čekal obžalovaný Josef Č[redacted]. Ten mu vytýkal, že jej měl údajně udat policii pro černé jízdy na motocyklu. V průběhu rozhovoru jej obžalovaný znenadání udeřil pěstí do obličeje, přičemž úder dopadl na kořen nosu a levé oko. Poškozený uvedl, že po ráně upadl na zem. Byl značně otřesen, takže si na další události již přesně nepamatuje. V důsledku zranění musel vyhledat lékařské ošetření,

Pokračování

když byl ošetřen v Moravském Berouně a poté odvezen na chirurgické oddělení Nemocnice v Bruntálu, kde strávil několik dnů. Po propuštění z nemocnice navštěvoval ještě oční ambulanci, když celkově pociťoval zdravotní problémy v důsledku zranění po dobu čtrnácti dnů až tří týdnů. Poškozený sám potvrdil, že zranění podle jeho názoru nezanechalo trvalých následků.

Svědkyně Rozálie B potvrdila, že obžalovaný před restaurací udeřil jejího manžela jednou pěstí do oblasti oka, přičemž úder zasáhl i nos. Poškozený upadl na zem, krvácel. Byl proto odvezen k ošetření do Moravského Berouna a poté přemístěn do Nemocnice v Bruntálu, kde se léčil týden na chirurgii. Poté ještě po dobu dalších několika dnů nemohl vykonávat obvyklé práce kolem domu a na zahradě. Postupně se jeho zdravoní stav zlepšil.

Obdobně vypovídaly svědkyně Kateřina K a Pavlína P, které potvrdily, že obžalovaný zaútočil na poškozeného Jaroslava B, udeřil jej pěstí do obličeje a způsobil mu krvácející zranění.

Svědek Petr M jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr.ř. čtena, uvedl, že neviděl, jakým způsobem došlo ke zranění poškozeného. Tvrdil, že si v jednom okamžiku všiml, že B leží na zemi a je od krve. Když jej zvedal ze země, ptal se ho, co se mu stalo a poškozený B mu měl sdělit, že spadl na špalek. Soud vyhodnotil výpověď Petra M jako nevěrohodnou, když všichni další svědkové vypověděli shodně, že poškozený Jaroslav B neupadl sám na špalek, ale upadl v důsledku napadení obžalovaným Josefem Č. Navíc i obžalovaný Josef Č doznal, že poškozeného udeřil pěstí do obličeje a způsobil mu zranění. Výpověď Petra M se shoduje s tvrzením obžalovaného pouze v tom, že před konfliktem s poškozeným vypili obžalovaný i svědek asi dva decilitry režné a tři až čtyři piva.

Zranění poškozeného je dokumentováno lékařskými zprávami založenými na č.l. 92-97 spisu a závěry znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie MUDr. Jaroslava Nepora, když znalecký posudek byl u hlavního líčení přečten za podmínek § 211 odst. 4 tr. ř.. Z posudku je zřejmé, že zranění popsané ve výroku rozsudku v bodě ad 2/ lze hodnotit jako lehké. Zranění se zhojilo bez komplikací a hladce, přičemž nezanechá následky. Léčení poškozeného trvalo od 13.6.1996 do 3.7.1996, přičemž poškozený byl uznán práce schopným dnem 5.7.1996.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že na základě doznání obžalovaného, svědeckých výpovědí shora uvedených svědků, lékařských potvrzení a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný bez závažných důvodů fyzicky napadl poškozeného Jaroslava B a nejméně jedním úderem pěstí do obličeje mu úmyslně ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) tr. zák. způsobil lehkou újmu na zdraví, kdy na následky zranění se poškozený léčil po dobu tří týdnů. Obžalovaný tedy jinému úmyslně ublížil na zdraví a spáchal tím trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák.

Pokračování

V bodě ad 1/ obžalovaný Josef Č[redacted] jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení popřel násilný pohlavní styk s poškozenou M[redacted] K[redacted] proti její vůli. Obžalovaný uvedl, že měl s poškozenou třikrát pohlavní styk, který však byl z její strany dobrovolný, o čemž věděla i matka poškozené a další osoby. Obžalovaný přiznal, že věděl o skutečnosti, že poškozená měla v té době pouze [redacted] let.

Tvrzení obžalovaného však soud neuvěřil, když vycházel zejména ze svědecké výpovědi samotné poškozené M[redacted] K[redacted] a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie.

M[redacted] K[redacted] jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení vypověděla, že obžalovaný ji násilím přinutil k pohlavnímu styku. Uvedla, že s obžalovaným se seznámila o prázdninách, které trávila v bydlišti své matky, když v průběhu školního roku byla umístěna již po dobu několika let v Dětském domově [redacted] Obžalovaný docházel denně do domu, který obývala spolu s matkou a dvěma mladšími sestrami, aby zde pracoval pro majitele domu Stanislava B[redacted] a nahradil tak škodu, kterou Stanislavu B[redacted] dříve způsobil. Obžalovaný přicházel okolo 10,00 hod. a kolem 18,00 hod. odcházel každý den domů. Nikdy v domě Stanislava B[redacted] nepřespával. Poškozená uvedla, že spala v pokoji se svými dvěma sestrami Z[redacted] [redacted] let) a V[redacted] ([redacted] let). Poškozená prohlásila u hlavního líčení, že obžalovaný se k ní zachoval "hnusně". Večer okolo 17,00 hod. si šla lehnout do dětského pokoje, když se necítila dobře. Obžalovaný za ní přišel, chvíli si povídali, poté ji obžalovaný začal osahávat. Žádala jej, ať toho nechá, on však nepřestal, naopak podle slov poškozené byl pak "dosti surový". Bránila se, ale obžalovaný je silnější. Násilím ji svlékl z oblečení, když měla na sobě svetr, tričko, rifle, kalhotky a podprsenku. Poté se mu podařilo dosáhnout soulože. Po ukončení pohlavního styku, který trval asi půl hodiny, obžalovaný jí zakázal o události komukoliv se zmiňovat a vyhrožoval jí, že pokud to někomu řekne, tak ji zmlátí. Ona sama se nikomu nesvěřila. Až za měsíc přijeli do domu policisté, od nichž se dověděla, že obžalovaný se chválil svým kamarádům a tak věc vyšla najevo. Do té doby ona sama, protože měla z obžalovaného strach, nikomu o jednání obžalovaného neřekla. Až po dotazech policistů přiznala, že ji obžalovaný znásilnil. Uvedla, že obžalovanému sama řekla, že má [redacted] let. Popřela, že by měla s obžalovaným více pohlavních styků, že by s ním souložila dobrovolně, že by se k němu chovala důvěrně v tom smyslu, že by spolu chodili mimo dům, vodili se za ruku, že by se líbali apod. Poškozená přiznala, že již měla sexuální zkušenost, avšak bylo to v době, kdy jí bylo [redacted] let. Mělo se jednat o pohlavní zneužití ze strany staršího bratra. Od té doby již žádný pohlavní styk neměla, až do doby kontaktu s obžalovaným. Uvedla, že obžalovaný v době, kdy se dopouštěl vůči ní násilí, nebyl pod vlivem alkoholu. Prohlásila, že jednání obžalovaného zanechalo stopy na jejím těle v podobě podlitin na stehnech. V době, kdy se o věc začala zajímat policie, však již podlitiny nebyly patrné.

V přípravném řízení svědkyně M[redacted] K[redacted] rovněž potvrdila, že obžalovaný se vůči ní dopustil sexuálního násilí. V době, kdy její matka pracovala mimo dům, obžalovaný za ní přišel do

pokoje, kde ona ležela na válendě. Chvíli si vykládali, potom ji obžalovaný začal osahávat od nohou přes břicho po ňadra, a to přes oblečení. Nakonec ji začal svlékat. Ona se bránila a začala již při svlékání křičet. Obžalovaný jí však dal facku a rukou jí ucpával ústa, aby se nemohla dovolat pomoci. Obžalovanému se podařilo, protože má velkou sílu, ji vysvléknout do naha. Poté do ní vniknul penisem a začal souložit. V té době se přestala bránit, vzdala to, neboť jí bylo jasné, že se neubrání. Neodpověděla na dotaz vyšetřovatele, zda došlo u obžalovaného k vyvrcholení a výronu semene (pro pláč). Po ukončení soulože jí obžalovaný vyhrožoval, že pokud někomu řekne, co se stalo a on se dostane do kriminálu, napíše svým kamarádům, aby jí něco provedli. Poté odešel. Její matka přišla asi za dvacet minut. Nesvěřila se jí však s tím, co se stalo, neboť měla z obžalovaného strach. Až za čtrnáct dnů za ní přišli domů policisté, odváželi ji i s matkou pryč autem a sdělili jí, že se obžalovaný se svým zážitkem chlubil. Řekla pak policistům pravdu. Popřela, že by měla více pohlavních styků s obžalovaným a že by s těmito styky souhlasila.

Svědkyně Libuše K[redacted] matka poškozené, vypověděla u hlavního líčení, že její dcera M[redacted] K[redacted] byla pět let umístěna v dětském domově. Na prázdniny přijížděla za ní domů. V létě roku 1996 bydlela v domě Stanislava B[redacted] v [redacted]. Obžalovaný měl dluh u Stanislava B[redacted], který mu splácel tím, že denně docházel do domu a prováděl různé domácí práce. Přes den pracoval kolem domu a na noc odcházel do svého bydliště. Svědkyně uvedla, že nebyla nikdy svědkem toho, že by se obžalovaný a M[redacted] K[redacted] chovali k sobě důvěrně. M[redacted] spala v pokoji se svými dvěma sestrami Z[redacted] a V[redacted]. Z[redacted] byla celé prázdniny doma. V[redacted] byla občas na sobotu a neděli u známých v Moravském Berouně. Vyloučila, že by obžalovaný spal někdy v noci v domě Stanislava B[redacted], dokonce v pokoji u jejich dcer a že by ona mu dávala k dispozici dokonce povlečení na postel. Ani její mladší dcera Z[redacted] jí neřekla, že by obžalovaný někdy bez jejího vědomí spal v dětském pokoji. O tom, co se stalo mezi obžalovaným a M[redacted] se dověděla až poté, co přijela do jejího bydliště policie. M[redacted] jí nic neřekla, až poté, co se o věc začali zajímat policisté jí sdělila, že byla obžalovaným znásilněna. Podrobně o události nechtěla hovořit, pouze jí sdělila, že měla z obžalovaného strach, proto jí nic neřekla. Obžalovaný jí měl vyhrožovat s tím, že to nesmí nikomu říci. Svědkyně popřela tvrzení obžalovaného, že by jej a M[redacted] našla spolu v posteli. Svědkyně uvedla, že si vzpomíná na situaci, kdy ráno kolem 09,00 hod. obžalovaný seděl na posteli, M[redacted] ležela oblečená pod peřinou a ona jim řekla: "Děcka, běžte něco dělat, ať vás B[redacted] nechytí." V žádném případě ji nenapadlo nic špatného. Stanislav B[redacted] totiž projevoval zájem o to, aby její dcery byly zaměstnané okolo domu, nutil je k práci.

Výpověď svědka Stanislava B[redacted] byla u hlavního líčení podle § 211 odst. 1 tr.ř. čtena. Svědek v přípravném řízení potvrdil, že obžalovaný si u něj o prázdninách roku 1996 odpracovával dříve způsobenou škodu. Libuše K[redacted] a její tři dcery u něj bydlely v podnájmu. Obžalovaný přicházel ze svého bydliště každý den ráno, večer odcházel domů do [redacted]. Svědek uvedl, že neví o tom, že by se obžalovaný nějak stýkal s M[redacted]. Neviděl je nikdy spolu samotné a nepozoroval, že by se obžalovaný k M[redacted]

choval důvěrně. Byl přesvědčen o tom, že obžalovaný chodí spát domů do svého bydliště, neboť většinou kolem 18,00 hod. odcházeli spolu do [redacted], obžalovaný domů a on do hospody.

Ze čtené svědecké výpovědi nezletilé Z[redacted] K[redacted], nar. [redacted] nebylo zjištěno nic podstatného. Svědkyně uvedla, že obžalovaný nikdy nespal v jejich pokoji, kde spala pouze ona, M[redacted] a V[redacted]. O tom, že by M[redacted] měla být znásilněna nic nevěděla, M[redacted] se jí nesvěřila. Dověděla se o tom až poté, co jí matka řekla, že ji asi budou vyslýchat policisté.

Svědek Petr M[redacted], jehož výpověď byla u hlavního líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr.ř. čtena uvedl, že obžalovaný se mu svěřil s tím, že s M[redacted] K[redacted] spí, že o tom věděl Stanislav B[redacted] i její matka. Ta že je dokonce při souloži přistihla, ale nic na to neřekla. Obvinil matku poškozené, že poškozenou navedla, aby obžalovaného obvinila ze znásilnění, aby ona sama neměla ostudu.

K posouzení hodnověrnosti nezletilé M[redacted] K[redacted] byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, znalkyní PhDr. Vlastou Sehnalovou, když znalkyně závěry písemně podaného posudku stvrdila i u hlavního líčení. Ze znaleckého posudku je zřejmé, že nezletilá M[redacted] K[redacted] je schopna správně vnímat a poté reprodukovat prožitky a vjemy, a to po dlouhou dobu, aniž by došlo ke zkreslení skutečně prožitého stavu. Událost zasáhla psychiku jmenované velmi hluboce a lze říci, že si tento prožitek bude pamatovat celý život. Osobnost nezletilé M[redacted] K[redacted] je pubertální, citlivá, uzavřenější, afektivně labilní se zvýšenou neuroticitou. Nebyly zaznamenány významné sklony ke lhaní nebo fantazírovaní v oblasti sexuálního života. Naopak byl zjištěn v této oblasti odpor, což může být jako následek znásilnění. Vzhledem k nedostatečné obrazivosti i fantazii by si nezletilá takovouto událost nemohla vymyslet. Dalším faktorem potvrzujícím, že došlo k násilí je strach, kterým děvče v současné době trpí. Není to strach pouze z osoby obžalovaného, ale vůbec z "kluků" obecně. Vlastní prožitek byl pro jmenovanou bolestný a velmi nepříjemný. Neschopnost bránit se vedla nezletilou k rezignaci a beznaději. Pod pohrůžkou ublížení pak nechtěla nikomu o svém nepříjemném zážitku nic sdělit. Okolnosti ji však k tomu přiměly. Nezletilá poškozená je osoba uzavřenější. To, že se s událostí, kterou prožila, nikomu nesvěřila, odpovídá její osobnostní struktuře a mlčenlivost mohla být dále podložena i skutečností, že jí bylo vyhrožováno. K dotazu obhájce u hlavního líčení, zda v případě, že by pohlavní styk ze strany poškozené byl dobrovolný a teprve později, pokud si uvědomila, že jde o nedovolené jednání, mohla by nastat u poškozené taková reakce, že by začala tvrdit údaje o svém znásilnění, znalkyně odpověděla, že takovouto reakci u poškozené vylučuje.

Z lékařské zprávy o prvním vyšetření poškozené po předmětné události dne 24.7.1996 je zřejmé, že na těle poškozené nebyly nalezeny stopy po zřetelném násilí. Hymen byl prasklý, což svědčí o pohlavním styku někdy v minulosti.

Pokračování

Soud zhodnotil provedené důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. jednotlivě i v jejich souhrnu. Dospěl přitom k následujícím závěrům:

Bylo prokázáno, že obžalovaný se vůči poškozené nezletilé M K dopustil násilí, které vedlo k tomu, že překonal odpor poškozené, který ona jasně dávala najevo slovně i fyzicky a dosáhl soulože proti její vůli. Obžalovaný sice popřel jakékoliv násilí ze své strany. V tomto směru však soud vycházel z výpovědi poškozené nezletilé M K která opakovaně vypovídala jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení shodně o události a jejíž věrohodnost byla jednoznačně podepřena znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Nezletilá M K jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení podrobně popsala všechny rozhodné skutečnosti. Nezletilá sama neměla zájem obžalovanému nějak uškodit, nikomu se nesvěřila se svým prožitkem, když měla z obžalovaného strach, neboť jí vyhrožoval. Poškozená teprve poté, co vinou zřejmě samotného obžalovaného, který se kasal svými úspěchy před kamarády, se o věc začala zajímat policie, vypověděla vše o jednání obžalovaného. Ze znaleckého posudku soud vzal za prokázané, že poškozená svůj zážitek s obžalovaným pokládá za příkoří na své osobě a jednoznačně se k obžalovanému staví negativně. Ve shodě s obžalovaným pouze svědek Petr M tvrdil, že obžalovaný s nezletilou M K běžně opakovaně spával, o čemž měl vědět i Stanislav B a její matka. Tito však jednoznačně popřeli, že by věděli o nějakých důvěrnostech mezi nezletilou M K a obžalovaným. Soud dospěl k závěru, že výpověď Petra M je vedena snahou pomoci obžalovanému, který je jeho kamarádem. Petr M se zřejmě snažil obžalovanému pomoci i ve věci napadení poškozeného Jaroslava B. O vztahu Petra M k obžalovanému vypovídá i skutečnost, že byli spolu s obžalovaným Josefem Č opakovaně stíháni za společně spáchané trestné činy, (např. obžaloby Okresního soudu Bruntál, sp.zn. 3 Zt 965/95 ze dne 20.2.1996 a sp.zn. 3 Zt 269/96 ze dne 7.5.1996). Výpověď Petra M stojí osamoceně proti dalším výpovědím matky poškozené Libuše K a Stanislava B který zcela zjevně k nezletilé M K necítí sympatie, když se o ní vyjadřoval negativně jako o osobě divné, která nechtěla pracovat kolem domu. Tito svědkové popřeli, že by mezi poškozenou a obžalovaným pozorovali nějaký bližší vztah a důvěrné chování. Za rozhodující soud považuje závěry znaleckého posudku, který jednoznačně vyloučil, že by si poškozená celou událost vymyslela. Naopak posudek konstatuje, že se lze plně spolehnout na pravdivost výpovědi poškozené, kdy pro hlavní znaky věrohodné výpovědi svědčí nepřítomnost rozporů, realističnost a pravděpodobnost líčení, konkrétnost, jasnost, originalita, vnitřní souhlas a důslednost výpovědi, popis jednotlivostí zakotvených v čase a prostoru, vnější události a psychické děje jimi vyvolané, konstantnost výpovědi a adekvátní emoční projevy.

Soud vzal proto za prokázané, že výpovědí nezletilé M K v návaznosti na další provedené důkazy, zejména znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný násilím donutil poškozenou nezletilou M K k souloži, ačkoliv jmenovaná projevovala nesouhlas s pohlavním stykem nejen slovně,

ale i fyzicky a takto obžalovaný jednal přesto, že od samotné poškozené věděl, že ještě nedosáhla věku patnácti let. Obžalovaný tak násilím donutil ženu mladší než patnáct let k souloži a naplnil tím po všech stránkách skutkovou podstatu trestného činu znásilnění podle § 241 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák..

K posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie znalci MUDr. Vladimírem Havlíkem, MUDr. Jiřím Martinů a PhDr. Zdeňkem Libíčkem. Ze znaleckého posudku je zřejmé, že u obžalovaného byla zjištěna pouze smíšená porucha osobnosti s převahou rysů impulzivity. Nebyla zjištěna duševní choroba ani sexuální deviace. Schopnost obžalovaného rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání i schopnost toto jednání ovládat byla zachována, pouze v době spáchání trestného činu ublížení na zdraví mohly být tyto schopnosti sníženy, avšak pouze v důsledku prosté opilosti. Obžalovaný však není závislý na alkoholu ani jiných psychotropních látkách a není nutno nařizovat ochranné léčení. Na základě zhodnocení tohoto znaleckého posudku dospěl soud k závěru, že obžalovaný je za své jednání plně trestně odpovědný.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že nemá dobrou pověst v místě bydliště, kdy z hodnocení Obecního úřadu [redacted] okres [redacted] vyplývá, že má drzou a vyzývavou povahu. Již v roce 1993 se u obžalovaného projevily sklony k páchání trestné činnosti, jak o tom svědčí odsouzení pro trestný čin podle § 238 odst. 1 tr. zák. rozsudkem Okresního soudu Bruntál ze dne 17.12.1993, sp.zn. 1 T 167/93, kdy obžalovaný posléze tento podmíněně odložený dvouměsíční trest odnětí svobody vykonal, neboť ve zkušební době podmíněného odsouzení se dopustil další trestné činnosti. Z rozsudku Okresního soudu Bruntál ze dne 28.3.1994, sp.zn. 1 T 56/94 se zjišťuje, že obžalovaný byl odsouzen pro trestný čin podle § 249 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v trvání dvou roků, kdy tato začala běžet 12.4.1994. Ve zkušební době se dopustil další trestné činnosti, proto byl výkon tohoto trestu nařízen a trest vykonán 20.10.1995. Dále byl obžalovaný rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 20.2.1995, sp.zn. 1 T 15/95 odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zák., spáchaný třemi útoky k tříměsíčnímu nepodmíněnému trestu odnětí svobody, který rovněž vykonal. Ve výkonu trestu měl původně obžalovaný značné problémy, porušoval i vnitřní řád věznice a byl dvakrát kázeňsky potrestán. Poté se ale již snažil konfliktům vyhýbat, choval se slušně, patřil mezi snaživé pracovníky s průměrnými výkony a byl jedenkrát kázeňsky odměněn. Po vyhodnocení charakteristiky Věznice Opava ze dne 2.8.1996 dospěl soud k závěru, že předchozí odsouzení, kdy obžalovaný byl odsouzen jako mladistvý, je třeba hodnotit jako by byla zahlazena. Na druhé straně je ovšem nutno konstatovat, že obžalovaný projevuje výrazné sklony k páchání trestné činnosti. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 26.6.1996, sp.zn. 1 T 95/95 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7.11.1996, sp.zn. 4 To 381/96 pro trestné činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 3 tr. zák., trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. a trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody

Pokračování

v trvání osmi měsíců.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 23 odst. 1 tr. zák. a § 31 odst. 1 tr. zák.. Obžalovaný se dopustil trestného činu vůči poškozenému Jaroslavu B[redacted] tj. jednání uvedeného v bodě ad 2/, dne 13.6.1996, tedy před vyhlášením rozsudku Okresního soudu Bruntál ze dne 26.6.1996, sp.zn. 1 T 95/95. Za tento skutek bylo tedy nutno ukládat souhrnný trest odnětí svobody ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zák., zatímco za skutek v bodě ad 1/, spáchaný až po vyhlášení tohoto rozsudku, trest samostatný. Obžalovaný, jak je zřejmé z přehledu jeho odsouzení, je osobou, u které se projevují sklony k páchání trestné činnosti, které nemohou zůstat opomenuty, když předchozí výchovné působení se minulo účinkem. Proto obžalovanému nebyly ukládány tresty na samé spodní hranici trestní sazby, ačkoli nebylo možno nevzít v úvahu jako polehčující okolnosti, že obžalovaný se dopustil trestného jednání ve věku blízkému věku mladistvých a v případě skutku ad 2/ se plně ke spáchání vytýkaného trestného činu doznal. Soud vzal také v úvahu, že obžalovaný bude vykonávat dva uložené tresty odnětí svobody současně a bylo tedy nutno přihlédnout k celkové délce trestu, kterým na obžalovaného bude působeno. Za skutek v bodě ad 1/ byl proto obžalovanému v rámci trestní sazby od pěti do dvanácti let uložen trest odnětí svobody v trvání šesti let, tedy ještě blíže dolní hranici trestní sazby, který odpovídá všem rozhodným kritériím a který je schopen splnit svůj zákonný účel. Za skutek v bodě ad 2/ bylo nutno ukládat souhrnný trest odnětí svobody a současně zrušit výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Bruntál ze dne 26.6.1996, sp.zn. 1 T 95/95, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující ve smyslu § 35 odst. 2 tr. ř., když obžalovaný se dopustil trestného činu nyní souzeného dříve, než byl Okresním soudem Bruntál vyhlášen zmíněný rozsudek za jiné trestné činy. Trest bylo nutno ukládat v rámci trestní sazby § 238 odst. 3 tr. zák., kdy jde o trestný čin nejpřísněji trestný. V rozsudku Okresního soudu Bruntál sp.zn. 1 T 95/95 byl navíc obžalovanému ukládán v rámci trestní sazby § 238 odst. 3 tr. zák. trest odnětí svobody jako mladistvému v rozmezí od šesti měsíců do dvou roků a šesti měsíců. Soud musel proto, když obžalovaný se nyní souzeného skutku dopustil již poté, co překročil osmnáctý rok svého věku, podle ustanovení § 80 tr. zák. rovněž posuzovat příslušnou trestní sazbu podle § 79 tr. zák.. Za této situace dospěl k závěru, že účelu trestu bude dosaženo trestem odnětí svobody v trvání jednoho roku, když jde o trest souhrnný v dolní polovině podle § 79 tr. zák. snížené trestní sazby § 238 odst. 3 tr. zák..

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. byl obžalovaný zařazen pro účely výkonu obou uložených trestů do věznice s ostrahou, když s ohledem na stupeň a povahu narušení obžalovaného, který projevuje výrazné sklony k páchání trestné činnosti a byl odsouzen mimo jiné pro zvlášť závažný úmyslný trestný čin, není možný postup podle § 39a odst. 3 tr.zák., byť je obžalovaný osobou ve věku blízkému věku mladistvých.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byl obžalovaný uznán povinným zaplatit Všeobecné zdravotní pojišťovně, Okresní pojišťovně Bruntál, za vynaložení nákladů léčení poškozeného Jaroslava

Pokračování

B[redacted] částku 6.120,- Kč, když bylo prokázáno, že náklady léčení vznikly v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a jejich výše byla řádně doklady všeobecné zdravotní pojišťovny, založenými ve spise, doložena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.
Poškozený může podat odvolání toliko do výroku o náhradě škody a nebo proto, že takovýto výrok učiněn nebyl.

Krajský soud v Ostravě
dne 28.8.1997

Za správnost vyhotovení: [redacted]

Mgr. Tomáš Tkačík, v.r.
předseda senátu